

שבת בשלח - שירה	
צאת שבת – 17:47	כניסת שבת – 16:38
2020 בינואר 30	דף פנימי גיליון 1958 (פ"א/20) י"ז בשבט התשפ"א
דף מידע שבועי של קהילת מעלה גלבוע	

לעית ואילן היימא

ולא המשפחה

מזל טוב

בהגיע שקד

למנוח

לצפי פרמי

מזל טוב

להולדת הנכדה חנה

בת אדוד ומיכל סטריינג

זמני השבת

17:00 - מנחה וקבלת שבת

ערבית

*

8:00 - שחרית

שיעור של הרב בני לאחר התפילה

אין שיעורי פרשת שבוע לילדים, בשל הסגר

*

13:30 - מנחה גדולה - ברחבת בית הכנסת

16:30 - מנחה

16:40 - מנחה ליד בית הוף

ערבית בצאת השבת

זמני תפילות השבוע:

שחרית -

א' - ה': 6:00

יום ו': 6:00, 8:00

מנחה-משניות-ערבית -

16:55

קורונה - חוסר הודאות ממשיך ללוות אותנו יחד עם כל המדינה והעולם. עדיין לא ברור האם הסגר הנוכחי יסתיים בסוף חודש ינואר במהלך השבוע הקרוב או שהוא יוארך. נכון לכתובת שורות אלו כמעט אין חולים ומבודדים במעלה גלבו. בהנהלה החלטנו השבוע להחזיר בהדרגה את מפגשי הפנים אל פנים במסגרת פעילות החינוך בתחילת השבוע. עדכון מפורט נשלח לחוד.

אישור תוכנית ותקציב קהילה – בתחילת השבוע הסתיימה ההצבעה הדיגיטלית לאישור תוכנית ותקציב הקהילה לשנה הקרובה. התוכנית והתקציב אושרו. תקרת המס לשנה הקרובה תעמוד על 760 ₪ למשפחה כולל התשלום החודשי עבור הבריכה.

עזרה הדדית בתשלומי מיסים – לפני כחצי שנה הצענו לאור המצב הקשה אליו נקלעו חלק מהמשפחות במעלה גלבו ולאור הרצון לאפשר למשפחות אחרות שלא נפגעו ואשר מעוניינות לתמוך במשפחות אלו מנגנון עזרה הדדית בין המשפחות במסגרת הגבייה של הקהילה. משפחות רבות בחרו לתרום בדרך זו ועל כן תודתנו. מצאנו לנכון לא לקחת כמובן מאלינו את המשך התרומה ולהציע כאן מחדש את האפשרות הזו. משפחות שיהיו מעוניינות להעביר תשלום נוסף מעבר למס החודשי הרגיל יודיעו לי על כך. הסכום שיצטבר מתשלום נוסף זה ישמש להקלה בתשלום המס החודשי לפי שיקול דעתי לאחר התייעצות עם מרכזת ועדת רווחה. אדגיש כי זהו מנגנון עזרה הדדית ולא תרומה משום שאין באפשרותנו לתת הכרה להקלה במס למי שיעביר את הסכום הנוסף.

שבת שלום

דיווח מועדת הגיל הרך בנושא מצלמות במעונות יום | ארנה בשיא לבר"ן

"חוק המצלמות" שעבר לאחרונה בכנסת מטיל עלינו את החובה להתקין מצלמות במעונות היום שלנו (גילאי 0-3) כלומר: בבית התינוקות, בפעוטון ובגנון. הצילום הוא בשחור לבן וההקלטה היא של תמונה בלבד (הקול לא מוקלט). הצפייה בצילומים מותרת אך ורק על ידי דרישה של רשויות החוק (משטרה, בית משפט) במקרה של חקירת אירוע אלימות חלילה. על פי החוק ניתן להימנע מהתקנת מצלמות רק אם לפחות 70% מההורים מתנגדים להתקנתן. מיכל דוכן- מנהלת הגיל הרך, וועדת הגיל הרך שיתפו את הורי הילדים בקבוצת גיל זו במהלך ולאחר מכן התקיימה הצבעה בקרב

ההורים שבעקבותיה הוחלט להתקין את המצלמות - 51.3% הצביעו נגד מצלמות, 38.5% הצביעו בעד מצלמות, 10.2% לא ענו.

חשוב להדגיש שאנו לא רואים במצלמות פתרון לחשש מאירועי אלימות. אנחנו נמשיך להקפיד לבחור צוות איכותי ומקצועי, נמשיך להשקיע בפיקוח, הדרכה והכשרה מתמשכת של הצוות החינוכי, נמשיך לפעול לצמצום ומניעת שחיקה של הצוות, ונמשיך לערב את כל מעגלי התמיכה והפיקוח שסובבים את המערכת (הורים, מנהלת, יועצת פדגוגית, ועדת גיל הרך, מועצה, ועוד). לתפישתנו- זו הדרך להבטיח חינוך איכותי וראוי לילדינו כפי שיש לנו כיום.

תרבות מה שלומנו? | אילת צביאל

הקורונה עדיין כאן, וגם הסגרים מלווים אותנו. אנחנו בתרבות נשמח להמשיך להיות בעשייה משמעותית ומחברת למרות ההימנעות ממפגשים פנים אל פנים!

טו בשבט תוכנן להיות נטיעות בקפסולות, אבל הסגר, והמשתלה של קקל שנכנסה לבידוד בשל חולה מאומת שינו לנו תוכניות – ועברנו לאירוע קליל ומשמח במוצ"ש – סדר טו בשבט שיש בו הכל חוץ מסדר.... צפו להיות פעילים ומלאי מצב רוח!

-- מומלץ להיות עם מחשב בזום ופלאפון פנוי למשימות נוספות.

ההגשה **לתערוכת ציורי ילדים** – מזכרת מהקורונה – תוארך בעוד שבוע על מנת לאפשר לכל מי שטרם הספיקו לצייר ולשים בתיבה! דפי A3 ניתן לקחת אצלי (משפחת צביאל בית 338 בשכונה הסמוכה לרחבה).

החיים ממשיכים ואיתם החגים הבאים עלינו לטובה: **צוות פורים** כבר החל לפעול, והוא מחפש את המוחות החריפים שלכם/ם, את כשרונות הצילום, העריכה וההפקה. ניתן לפנות לאלין עוזרי או דרכי.

צוותים נוספים נדרשים לתכנון **מועדי השנה** – פסח, יום השואה, יום הזיכרון ויום העצמאות, וגם חג משק ושבועות. יישלח קישור לרישום לצוותים וכן לצוותי הקמה ופירוק.

בתקווה שנצליח לקיים אירועים במסגרת רחבה. ועוד מילה על **שנת 2020** שחלפה לה באופן מוזר ובלתי צפוי בעליל, אבל הצליחה להיות חשובה ומשמעותית לנו כקהילה. צוות התרבות וצוותי מורל עמלים כל העת ועל כך תודתי האישית ותודה קהילתית נתונה לכולם! מקווה שנצליח להגיע לקיץ בשמחה ובגיל, ואז **נחלום יחד במעגל** על המשך מקומה של התרבות, על רצונות ויוזמות!

אם כבר יוזמות- רבות כאלה מתהוות ביום-יום והתרבות שמחה להיות פלטפורמה מאפשרת – ככל שניתן. אם יש לכם רעיון מוצלח-פנו אלינו ויחד נממש אותו!

מן הארכיון-לכבוד ט"ו בשבט | אסתר אלכסנדר

העץ ואני / נעמי ליפשיץ

(פורסם לראשונה בדף מידע 2008)

שלוש פעמים השבוע הגעתי הביתה בעזרתם האדיבה של אנשים טובים ממירב, שאספו אותי בעץ. הם אף הגדילו לעשות, פנו לשער, וחסכו מעצמותי היגעות את הטיפוס במעלה הכביש.

כשעליתי לאוטובוס אמרתי לנהג שאני נוסעת לצומת מעלה גלבע. הוא היסט לרגע, ידו ריחפה מעל מארז המטבעות לעודף, משתהה קמעא, והוא שאל: את מתכוונת לעץ? מנסה להסתיר חיוך, אישרתי שאכן פני לעץ האחד והיחיד, הזוכה להכתרה של הא הידיעה גם בפי נהגי קווים ואגד.

מה מיוחד בעץ הזה, תשאלו. אמנם ענפיו נאים, וככל שנוקפות השנים כך הולך ומתעבה גזעו והוא מיטיב לסוכך. אבל רבים האקליפטוסים שיכולים להתגאות במפרש עליהם וגובה צמרתם. מה נשתנה עץ זה מכל העצים?

ראשית, עץ זה המתיק סוד עם דורות רבים של ממתנינים שנשאו עיניהם לפסגת הגלבע, נאנחו בקוצר רוח או כרעו בהשלמה למרגלותיו, מייחלים לטרמפ הגואל. אירוע מכונן זה זכה למטבע הלשון הידוע: תקוע בעץ.

המעמד הרוחני הזה, שבו אדם עומד מול קונו ומפנים את המשמעות העמוקה של "מאין יבוא עזרי" הציף רבים מהנכספים בהארה שביקשה וקיבלה ביטוי פלסטי בצורת כיתובים וציורי קיר מקוריים, המתעדים את החוויה אפור על גבי בטון, כמו למשל:

גרעין ליבנה מחזור צד

הנחל עדיין זורם

גרעין תמסח

אוג כבוד גבעתי גדוד דבר 432

עמי בועז משה וגם תומר

יגאל כהן בתים 31097 בדרך לבית שאן

לזר הנחש חדר 10

יורי מגדל העמק מגב גדעונה

דוסים מדרקון

נוב 02 כבוד

אופיר המפלצת רוני בלוני אפי בפי הופה

אלעד ליפשיץ היה כאן

העולם קיים וחבושה שותק

דבר לא יפריד אהבת אמת

בתהו הקרח לפני תם הבריאה

עץ זה יודע לגולל את סיפורי הראשונים, שנמו מספר שעות ליד שורשיו, בימים שעוד לא נקבעה תחנה עם ספסל, מעיפים בישונויות את הזבובים העוקצניים של העמק שעשו כמיטב יכולתם להפריע למנוחת העמלים.

הם חיכו לטנדר המשתעל, די מאתיים שמו, שהיה צריך לגמור את הסיבוב כותנה-מדגה-פרדס-רדרה - קיוסק של רעיה-מכבסה בית אלפא-עד שהעמיס לחללו המלא גם את באי העץ. הוא יכול גם להזכיר לנו את היום שבו החבר אבנר, שקוע בתוך תרדמה עמוקה, התגלגל החוצה לכביש בלי שאיש מבין הנוחרים שם לב לכך.

הוא יכול להתרפק על אהבות חדשות שנרקמו תחת שמי קיץ יוקדים, למסור פרוטוקול מדיונים נרגשים שהתנהלו בחסותו, פרומו לאסיפת החברים, בנושאים לוהטים כמו הכנסת גלידה לחנות, עבודה עצמית או עבודה שכירה, והמרת תפריט הבשר בארוחת הצהריים למנה צמחונית שבועית, כדי לממן קניית טיטולים לתינוקות.

הוא יכול לדווח על האירועים המסעירים מהפרק האחרון של דלאס, ולגולל את קורות משפחת קרינגטון שחדרו לחיינו ביום חמישי בערב, דרך המרקע היחיד שריצד בבטון של מקלט טיסר.

הוא יכול להעיד על כך שלמרות השינויים הדמוגרפיים שחלו ביושבי ההר במרוצת השנים, יש מכנה משותף אחד לכל היורדים בתחנת העץ: הם מגיעים עם תיק, מניחים אותו ברפיון מה, ופונים באותה השאלה ליתר הנאספים: אתם מחכים הרבה זמן?

העץ הוא מקום של תגליות.

בעץ גיליתי ששיר גבוהה ממני בראש, דומה מאוד לאחיה, אך בדיבורה מזכירה לחלוטין את מאירה.

בעץ גיליתי שבצוללת יש שלושה תאי שירותים ומקלחת אחת עבור יותר מ-40 אנשים, ושלרובם אין מיטה משלהם. בעץ גיליתי מי נולד בשבועיים האחרונים, במה שחר עובד עכשיו, מה יניב חושב על עבודה סוציאלית, מדוע צעירים אוהבים לעבוד ברפת, ושיש מקום לאינטרפרטציה אישית לממד הזמן כשצדוק אומר שהוא תיכף עולה.

אבל העץ הוא גם מקום של שקט.

כשהעץ ואני נמצאים לבד בשעת הדמדומים, אור ענוג ורך נשפך על נוף העמק צרוב החמה, ועוטף בעדנה את חבילות הקש. גלים של חום שעוקצו ניטל ממנו רועדים עדיין באוויר, וזמזום חרישי עולה מתוך הכותנה הצומחת. הרוח מתחילה ללחוש מילות נחמה ומפלסת דרך בין הענפים, והעץ קורא לי לחיות את הרגע ולהיפתח אליו. לעשות פסק זמן במרוץ החיים, כי ממילא, כידוע, אין ברירה.

אנחנו נשארים כך ביחד, ידידים ותיקים, כל אחד שקוע במחשבותיו, נינוח עם שתיקתו של האחר.

קולות העמק מתעמעמים, מסתננים אלי כאילו מבעד למסך.

מהמרחקים מגיעה אלי קריאה הקורעת אותי מעולם הזיות מתוק; את רוצה לעלות? אוף, הגיע טרמפ.

סימני דרך

כחלק מההליך הקהילתי לקראת הקמת 'בית לחיים', תתווסף לעלי גלבוע פינה דו-חודשית אשר בה יתפרסמו טורי דעה של חברי הקהילה. הפינה נועדה לתת מקום לשלל המחשבות ומגוון התחושות שמתעוררות סביב הנושא.

כל מי שמעוניין לכתוב מוזמן לפנות ליונית (ניתן גם לפרסם בעילום שם).

תודה רבה לגידי ונעה בן יצחק על הנכונות לפתוח את הפינה ומחכים מאוד לפניות נוספות והמשך השותפות בתהליך.

צוות הבית לחיים

בעבודתי (נעה) אני פוגשת רבות את הקושי בהשמה של אוכלוסיות בעלות אתגרים שונים למסגרות מתאימות, בחיים הבוגרים. מדינת ישראל יודעת לתת מענה לא רע ולפעמים מצוין לאוכלוסיות מיוחדות בגיל ילדות עד גיל עשרים ואחד. לאחר מכן המצב הופך מורכב הרבה יותר. למצוא מסגרת מתאימה המאפשרת את ההחזקה הנכונה לצד אוטונומיה ועצמאות, אפשרות לחיים יצרניים ותחושת המסוגלות המתלווה להם, היא בגדר נס, והתסכול סביב הקושי במציאת מסגרת כזו הוא רב. הדבר נכון בעיקר אצל אנשים שהתפקוד שלהם דווקא יכול להתאים לקהילה ולמסגרת פתוחה יחסית. מציאת מסגרת כזו היא בגדר הצלת חיים של ממש, לאדם עצמו ולכל המערכת המשפחתית הדואגת שסביבו. במשפחות רבות לילדים בעלי צרכים מיוחדים השאלה כיצד יסתדרו בחיים הבוגרים, והאם יזכו להיות ממומשים ושמחים, מטרידה כבר מגיל מאוד צעיר. אם הייתם יכולים להבטיח להורים לילד צעיר בעל צרכים מיוחדים שבעתיד יהיה במקום קהילתי נעים ואכפתי, בו יאפשרו לו להיות מי שהוא, יתמכו אך גם יאפשרו לו לבטא את כוחותיו ויכולותיו, נראה שתוכלו להוריד משקל של שני טון מהכתפיים שלהם.

זה נכון, קהילת מעלה גלבוע לא תפתור את בעיית ההשמה של בעלי צרכים מיוחדים ברמה הכללית, אבל הדבר הוא בגדר "כל המציל נפש אחת...". ובנוסף, אנו מקווים שכלל שהדבר יהיה נפוץ יותר, קהילות רבות יותר יפתחו לו, ויתאפשר מענה יותר ויותר רחב. מסיבה זו אנחנו בעד לאפשר לבית לחיים לקום במעלה גלבוע, כל אחד מהמקום שלו, כל אחד כפי יכולתו ורצונו,

החל ממי שירצה להיות מעורב באופן אקטיבי, ועד אלה שפשוט מאפשרים לאחרים לעשות את הדבר הזה במעלה גלבוע. עצם מתן האפשרות לאנשים אלו להגיע לפה, ולאנשי המקצוע לעשות את עבודתם היא בפני עצמה מספיקה למי שלא מעוניין מעבר לכך.

לאחר האמירה הזו, אנו גם חושבים שלבית לחיים יהיו השפעות לוואי חיוביות על כל אחד ואחת מאיתנו. כל אדם, מכל סוג, יכול לתת לנו מראה לעצמנו, להפגיש אותנו עם ממדים וחלקים שונים שלנו, ולתרום לנו במסע שלנו להיות שלמים יותר בתוך עצמינו, וגם כקהילה, וכעם. בסרט המרגש שהראו לנו באירוע ההזנקה של הבית לחיים, נפתלי מבית אחיה מעין הנצי"ב (שחלקינו מכירים מהתקופה שלו במעלה גלבוע בשילוב המשלב), דיבר על כך שאנחנו שלמים יותר כאשר אנחנו פוגשים אנשים אחרים מאיתנו, והביא את הרעיון הזה בצורה הכי מדויקת. לא נאריך עוד בדברים, רק נזכיר בקצרה שכקהילה שהחינוך הוא דבר חשוב עבורה, הבאת הבית לחיים למעלה גלבוע היא מעשה חינוכי מדרגה ראשונה. מעבר לערכים החינוכיים הברורים, חיי קהילה משותפים ומגוון אנושי רחב בקהילה, לעיתים מביאים אותנו וגם את ילדינו להתמודדות עם אזורים רגשיים מאתגרים של חוסר ביטחון, חוסר וודאות ומבוכה. עד כמה שתכנים רגשיים כאלה עלולים להיות קשים, הם גם יכולים להתפתח לכדי עמדות רגשיות חינוכיות ומקדמות, עבורנו ועבור ילדינו.

על כל אלה, אנחנו תומכים, מודים לעוסקים במלאכה ומקווים שבסייעתא דשמיא, הקהילה שלנו תתרחב ותכלול גם את דיירי הבית לחיים.

גידי ונעה בן יצחק

